

Landbruks- og matdepartementet
Pb 8007 DEP

0030 OSLO

Vår saksbehandler
Stig Hvoslef
Telefon 22055618
E-post stig.hvoslef@akershus-f.kommune.no

Vår dato
04.10.2005
Deres dato

Vår referanse
05/07232/002 V70 &00
Deres referanse
200501215-/BHI

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.:	Doknr.:
2005 01215 - 116	
Mottatt: 12 OKT 2005	
Saksbeh.:	Ark.:
ASR/ASRL/IEK	482
Kopi:	Avskr.:

FORSKRIFT OM BÆREKRAFTIG SKOGBRUK HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til brev av 06. og 15.07. 2005 om høringsutkastet til "Forskrift om bærekraftig skogbruk".

Akershus fylkeskommune stiller seg positiv til at departementet går inn for å samle bestemmelsene om hensyn til naturmiljø og kulturminner, foryngelse og tiltak mot skader på skog i en og samme forskrift. Fylkesrådmannen påpeker at forskriften ikke reduserer behovet for en regional forskrift om skogbehandling i Osloregionen.

Fylkesrådmannen tilrår at forskriften tydeliggjør krav til registrering av fornminner og at det som en konsekvens av forskriften i fremtiden legges større vekt på slik miljødokumentasjon (jf kommentar til kapittel 2). Videre etterlyses en bedre balanse mht. virkemidler mellom kapittel 2 på den ene side, og kapitlene 3 og 4. Videre tilrås at forskriften får et eget vedlegg med forklaring av fagtermer.

Avsnittet om metode for telling av tretetthet bør flyttes til dette vedlegget; det bør også en omtale av "Levende Skog" (med henvisning til sikre kilder for Levende Skogs standarder). Ettersom forskriften har samme virkeområde som skogbruksloven, vil det trolig være mange skogeiere som i liten grad er kjent med fagtermer og som har manglende kjennskap til Levende Skog. Dette vil trolig særlig gjelde den stadig større andelen skogeiere som ikke lenger bor i tilknytning til skogeiendommen og som ikke baserer inntekten på skogsdrift.

Fylkesrådmannen har følgende kommentarer til de enkelte kapitler og paragrafer:

Kapittel 1. Innleiande føresegner

§1-2. Forskriftens virkeområde er her ufullstendig angitt. Paragrafen bør også inkludere virkeområdet for kapittel 4.

Kapittel 2. Miljøomsyn

I kapitlene 3 og 4 gir forskriften mulighet for pålegg innenfor sine saksområder. Dette virkemidlet savnes i kapittel 2 som dermed framstår svakere enn kapittel 3 og 4, og også svakere enn skogbruksloven som i §5 sier at "Kommunen kan gi skogeigaren pålegg om gjennomføring av skogregistrering og utarbeiding av ressursoversikt eller skogbruksplan". Fylkesrådmannen tilrår at dette virkemidlet også tas inn forskriftens kapittel 2, enten som del av § 2-2 eller som egen paragraf.

§2-2. Når det gjelder miljøregistreringer er det utarbeidet retningslinjer med kvalitets- og metodekrav til registrering av en rekke miljøverdier. For kulturminneregistreringer mangler i dag tilsvarende retningslinjer

og krav. I praksis vil forskriften slik den er utformet ikke bidra til å styrke dokumentasjon av automatisk fredete kulturminner (forminner).

Skogområdene i Norge har inntil nylig vært lite berørt av fysiske ødeleggelser og svært mange forminner i utmark er fortsatt bevart - men kunnskapen om disse er svært dårlig. Dagens registreringer er konsentrert til innmark og til områder som er regulert til annen bruk enn LNF. Generelt kjenner vi i dag få av eksisterende forminner i Norge; mindre enn 10% antas å være kjent i dag.

Kulturminner er en ikke-fornybar ressurs, og de driftsformer som har utviklet seg på 1900-tallet, fører til store og uopprettelige skader på stadig flere forminner. Skadene skyldes bruken av tungt, hurtigarbeidende materiell som kan ta seg fram nesten over alt hvor det fins forminner, og som kan lage store terrengskader. Skadene øker i omfang på grunn av at en stadig økende andel av hogstene skjer på telefri mark.

Fylkesrådmannen tilrår derfor (i tråd med §2-1) at det tas inn i forskriften et sterkere krav til kulturminne-registrering, med vekt på forminner. Et minimumskrav bør være at det ved registrering skal innhentes oversikt over alle registrerte forminner (ved bruk av Riksantikvarens database "Askeladden"), og at dette dokumenteres. Dessuten bør miljødokumentasjon omfatte angivelse av potensialet for ikke registrerte forminner. Der potensialet er stort bør kommunen gis fullmakt til å innføre meldeplikt for hogst.

§2-3. I 1. ledd henvises bare til sertifisering etter Levende Skog, men alle typer miljøregistreringer som kommer inn under §2-2 bør nevnes her. For å styrke arbeidet med å registrere/dokumentere og ta hånd om forminner, tilrår Fylkesrådmannen at siste (10.) ledd flyttes opp som nytt 2. ledd. I nåværende 3. ledd bør hensynet til forminner behandles for seg. En ikke fagmessig utbedring av kjøreskader som er påført et forminne, kan skade objektet ytterligere.

Akershus fylkeskommune arbeider for å bedre rammebetingelsene for friluftsliv, som en viktig del av sin satsing for å styrke folkehelsen i regionen. I tråd med dette tilrår Fylkesrådmannen å styrke 3. ledd slik at det omfatter alle stier/løyper/ferdselsårer og områder i nærheten av slike. I Osloregionen har terrengskader og store snauflater lenge vært viktige konfliktårsaker mellom skogbruk og natur- og friluftsinnteresser.

Fylkesrådmannen tilrår at nåværende 5. ledd flyttes foran 4. ledd, og at nåværende 4. ledd gis en mer utfyllende tekst som ikke har lavere ambisjonsnivå enn Levende Skog-standard (2.8) som omhandler livsløpstrær/evighetstrær og døde trær. I det minste bør det framgå at livsløpstrær aldri skal tas ut av bestanden, og at heller ikke grove, døde trær tas ut. 4. ledd kan leses, slik det nå er utformet, som at forskriften er oppfylt dersom det på en 100x100 m snauflate (der det ikke ligger til rette for lukket hogst) står igjen en gruppe på 5 større/eldre trær uansett treslag. Det er positivt dersom forskriften bidrar til å dempe konfliktnivået med natur- og friluftsinnteresser.

Kapittel 3. Forynging etter hogst

Kapittelets § 3-3 har et påtakelig høyere detaljeringsnivå enn øvrige deler av forskriften, og Fylkesrådmannen tilrår at metodikken for registrering av plantetetthet overføres til ovennevnte vedlegg.

Kapittelet gir ingen anvisning om hvor raskt det bør være etablert ny skog med tilrådd plantetetthet.

§3-1. Her bør henvises til §3-3 slik at det klart framgår at forskriften bruker termen "tilfredstillende foryngelse" om den plantetettheten som framgår av tabellen i §3-3.

§3-3. Paragrafen sier intet om når tilfredsstillende tetthet skal være nådd etter avvirking. Ved korrekt planting vil dette normalt skje i løpet av en 5-årsperiode. Velges markberedning som tiltak, kan nyetablering ta atskillig lenger tid, selv om tiltaket er utført slik at forskriften er etterfulgt.

Kapittel 4. Tiltak mot skadar på skog

Bestemmelsene i kapittel 4 går utover virkeområdet slik det er definert i §1-2. Dette bør, som nevnt foran, framgå av §1-2. Forskriftens §4-3 kan forstås dit hen at skogeier ved risiko for insektsverming og soppangrep skal gjennomføre relevante tiltak uavhengig av kravene i forskriftens kapittel 2. På den annen side

krever §4-6 vurdering av miljøhensyn (slik de framgår av kapittel 2) før eventuelle pålegg om skogbrukstiltak. Fylkesrådmannen tilrår at teksten i §4-3 formuleres slik at den blir konsistent med §4-6.

Kapittel 5. Avsluttande føresegner

§5-1. Fylkesrådmannen tilrår at det tas inn et avsnitt (nytt 2. ledd) hvor det framgår at kommunen skal kontrollere at skogeier ved hogst er kjent med eventuelle fornminner og har lagt tilfredsstillende miljøhensyn til grunn. Videre tilrås at også skader på kulturminner tas inn i nåværende 3. ledd, og at det av paragrafteksten framgår at rette faglige og juridiske myndighet skal ha oppsyn med tiltak for å begrense skadeomfanget (jf kommentar til §2-3).

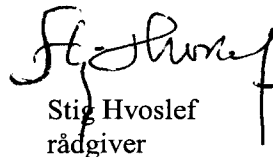
§5-2. Det bør eksplisitt framgå av 2. ledd at kommunens krav retter seg mot skogeier og/eller tømmer-eier.

Fylkesrådmannen har ingen øvrige merknader til forskriften.

Med vennlig hilsen

Torbjørn Lothe
fylkesdirektør

Stig Hvoslef
rådgiver